

יהודה בקני.

שירים.

פה ושם עד אפס מקום
יום ולילה סב סבכוני ;
יום ולילה קהל זכרונות.
רוחות עבר פעמוני.

קהל זכרונות, רוחות טובות,
שכנו כבר בפתחום הנשית,
קמות, עולות ומתאחזות
מי ביש ומי ביריעה.

אחת עולה, שניה באה,
כָּדָן קובלות מר והומות :
למה, למה עובתנו —
עת האסף קציר התלמות.

רבים מנו ימים, שנים
את יתמותם נשאו דמם ;
אין ממנו מקדים זמנו,
אין ממנו באים פגומים.

דע, כי לא נתת אדון
על התלמות, יצירי אלים ;
אדון אתה רק על צבעים,
לשקל מלים, קבוהר בלים.

לאמר: אלה-נפשם קולות
אקה יחיו חיי אפר ;

וְלֹאֵלֶּה אֵין תִּקְנָה
אֵלָּא צַבֵּעַ, אֵלָּא חֶמֶר.
אֲשִׁמַּע עִתָּה אֶת הַדְּבָרִים,
וְהַדְּבָרִים לֹא מֵעַתָּה;
אִכּוּ, אֵין לִי עוֹד כָּל צְדָקָה
לְהַתְנַצֵּל, לְהַתְחַמֵּא.

רַב הַדָּם, אֲשֶׁר שִׁפְכִיתִי,
דָּם נְעוּרֵי, דָּם יְצוּרֵי,
שִׁטְפֹתֵי הַיָּם וְהַיַּבֵּשׁוֹת
קִשְׁמִיתִי וְלִסְוֵרֵי.

קִירוֹת חֲדָרַי, נוֹצוֹת כְּרִי,
עֲמֹדוֹ, סִפְרוֹ מַעֲשֵׂי רָצוֹחַ;
וְאַתֶּם, פְּנֵי הַעֲגוּמִים,
צָחוּק הַעֲפָה, קִמְטִי מִצַּחַת.

קִימוּ כְּלֵכֶם וַעֲנוּ בִי,
וְקִרְאוּ כָּל יוֹדְעֵי סְתוּם;
מִה מִקְנֵי שֵׁשֶׁת סְנוּרֹת,
מִה מִקְבֵי הָאִישׁ הַהֲתוּם.

הַחֲלֵמוֹת עִתָּה קָמוּ,
כָּל יְצוּרֵי נְתָנוּ קוֹלָם;
עִתָּה יְחִיו, עִתָּה יַעֲלוּ,
עִתָּה אֲבֹנֵה שָׁמַם בְּעוֹלָם.

.II

וְהוּי:

אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶקְרָא
לְעֵדִים עָלַי

ויעידה.
אם לא חיי ויוזבי אני חיי.

ואם לא יסודותי: קינה ושירת
ובגין
וסתירה.
ואם לא הם לי כל הענין.

ואם לא גפצתי כלים
ושפכתי יינם, שמור ימים ושנים.
ואם לא עבדתי שבועה אלים,
ושבעים ושבעה שמונים.

.III

חיי אני, אם לא הייתם לי לזרא
עם תפלתכם ודוכנכם,
וימי חולכם ומועדיכם
ופת שלחנכם.

ואם לא קצתי בקם
ובפירורים,

אשר אכפתם כמתחת כל שלחן,
נתתניו עוד בעו נעורים!

ושחצתם!

ושבקשתם!

ובמצן איש מקם פירור אשרו כחורו—

ותלמתם והנה כד העולם כבשתם.

.IV

יש מרגלית טובה אחת

היא בעמקי ים לבבי:

זיק נשמתו הנדחת

שף מלאכי וכוכבי.

והזיק מהבהב תמיד —

בך אומרת מרגליתי:

מתי יבוא יום מתהומות

בי אשאב — ועליתי.

אף כוכבי תמיד הומת,

בזכה נפשו במסתרים:

אזי, בי אחר לקוי אני

בין חברי שבפרוס.

ובחלוני מר יכביון

רוחות נוגים לילה לילה:

יש לך נפש לחצאין,

חציה ממה, חציה מעלה.

.v

ירדה נשמה עצובה לעולם

ויהי אף ברדתה — נעלמה,

כי יצאה בער-כרחה לרהף את צללי

גורלה על-פני האדמה.

ירדה נשמה עצובה לעולם

ותהי כל ימיה אבלה,

כי איש לא אהבה ואת איש לא

אהבה.

נתקלל את יומה ולילה.

נתתע הנשמה במדינות רתוקות,

בארצות נכריות בלי-חשך;

אך איש לא אהבה ואת איש לא
אהבת.

ואיש לה את דלתו לא פתח.

ותצנח הנשמה על סף בית סגור
ותמת על שפתה התלונה;
ואולם בהשלים עם גורל גלותה
לא מצאה הנשמה תקווה.

ויהי לילה אחד — ותפלל הנשמה
עד בקר תפלתה נתקיימה;
ותתרד באויר אנה אחרונה,
ותעל באנחה השמימה.

.VI

עזרי נפשי נפש יועה,
קני למנותך;
מרקליון יש בצל הלילה,
דפקי — ויפתח.

מרקליון יש בצל הלילה,
אך הדופקים רבו,
יש שנכנסו מרקלינה,
יש לדרכם שבו.

אך גם יש באמצע דרכים
עומדים ומשתאים;
האחרנו זמן הפגישה,
אם תקדמונו באים?

ומפנות כל המבואות,
וממרקליון פגישה.

הַמְיָה בְּקֶה עוֹלָה, בְּאֵת
כָּל אֲשֶׁמִירָה תְּמִימָה.

אֲפֹשֶׁר תּוֹפֵעַ יָד נְעֻלְמָה,
תִּשְׁמַע הַמְיָה בְּקֶה!
תְּבוֹא, תְּבוֹא נִשְׁמַת אָדָם
עֶרְה אֶף מִמְכָּה...

I

רַגְב גְּלוֹם אֲנִי, חֲמַר קַדְמוֹן פְּלִי,
הַיּוֹם נִתְגַּלְגַּלָּה נִשְׁטַתִּי לְפָנֶי כִּסֵּא
כְּבוֹדֶךָ;
אֵל גְּלָמִי עוֹלָמוֹתֵי, חֲרַד שְׁמַע הוֹדֶךָ
וַיִּחְרַד בֵּית הַיּוֹצֵר הַחֲמַר הַהוֹלֵלִי.
אֶת, הַדְּשָׁה צוֹרוֹת בְּרוּמָמִים וְגִלּוּמִים,
עוֹלָם לָךְ כִּתְמַנְנִי מִתּוֹךְ תְּרַדְמַת
רַגְבִּים;
בְּחֵנָה פִּיךָ, יִקְלְפוּ שְׁמֶשׁ וְכּוֹכָבִים
וַיִּמְרַגְב לְבִי יִצְמַח צִיץ עֵדוּמִים.

II

עֲדַנַּת זְיוֹנִית עֲדַנְתֶּךָ
וְרִיחָה לִי מַעֲרָה שְׁמֶךָ;
כִּי עֲדַנַּת עֲלוּמֵי וְרִיחָם
בְּאוֹנֵי מַמְדָּה, רַק מַמְדָּה.

וְשִׁבַעַת כָּל חַן וְכָל נֶעֱם
נִתְבַּשְׁלָה נִשְׁמַתֶּךָ וְתִיף;

וּבְלִבִּי נִתְּנָלוּ גִּזְנִים
בִּישָׁנִים כְּפַעֲמוֹנֵי הַיּוֹם
עֲדַת זְוֹנִית עֲדַתְךָ
וְדַמּוֹת הַזְּוֹנִית לָךְ דְּמַמֵּת;
מִצֹּף פַּעֲמוֹנֶיךָ שְׁאֵבְתִּי
לְכַקְרִים אֶת צְנִיעוֹת הַחֲדָוָה.

III

אֵף הַחֲבֻצֶלֶת אֶהְבֵּתִי
כְּמוֹךָ הִיא גְּאוֹנָה וְלִבְנָה;
יִדְעֵתִי: אֲצִילוֹת מִתְּנִיךָ
כְּנִבְעוֹל הַפֶּרֶחַ נִתְּנָה.

גְּכִיעֵה עוֹד טָרָם נִפְתָּחוּ
וְכִבְרָ בָּא אֵל אִפִּי הַבְּשָׁם;
וְכִבְרָ הַמְּמוֹנֵי הַרְיָחוֹת
וְנִשָּׁב חֲלוֹמֶיךָ הַקּוֹסֵם.

אֵף הַחֲבֻצֶלֶת אֶהְבֵּתִי
כְּמוֹךָ הִיא לִבְנָה גְּאוֹנָה;
אֵין זֹאת מִצֹּף שֶׁפְּתוֹתֶיךָ
הוֹצֵק בְּהַנְעֵם שְׁשׁוֹנֵת.

IV

בְּבִקְרָךְ עַל פְּרֹחֵי דַחֲשֵׁתִי
הַגִּידָה לִּי פֶרֶחַ אִם תִּרְעֵ
שְׁלֵמָה זֶה הַלֵּכָה הַיָּפֹת
הַתְּשׁוּב אֵלַי הַאֲבָרְחָ?

אֵךְ פְּרֹחֵי תִנְיַע אֶת רֵאשֵׁתִי
וְאִפְשֵׁר לֹא נִכְזֵן אִם שְׁמֵתִי;

נאבין: בנשמת הַפֶּה
נתנלגה נשמת יפתי.

.V

לא אַתָּה הִיא זֹאת, לא אַתָּה הִיא זֹאת,
אֲשֶׁר בְּקִשְׁתִּי,
וְלֹא בְשִׁמּוֹךְ קִבְשְׁתִּי קָרַב.
דְּרַכְתִּי קִשְׁתִּי.

לא אַתָּה הִיא זֹאת שֶׁתִּבְנִי שָׁמַי
וְדוֹר תִּקְוִי;
וְאִם אֶפֶל מֵת עַל שְׂדֵה הַקָּרֵב -
לא תהי עִמִּי.

וְאִם אֶפֶל מֵת - וְרַצְתָּ מִקָּרֵב
כְּרוֹץ בּוֹגְדֵת;
וְלֹא יִקְדֵשׁ לָךְ קוֹל דְּמֵי הַעַם
וּכְבוֹד מוֹגְדֵת.

.VI

עַד עָרַתָּ פִּקְלֵתִי אֵלַי,
מֵעַתָּה תִּפְקְלֵי אֵלַי;
וּתְבַקְשִׁינִי בְּנוֹפֵךְ וּקְבִיבָה,
כִּי אֶהְיֶה לָּךְ לֹאֲרוּנִי.

וְטֵם הַנֶּזֶן הַשְׁתַּר תִּבְרָעִי
וְיִחַקְתָּ לְהַתְנַגּוֹת הַשֵּׁם;
וּמֵה שְׁחִמְרָתָ לֹא יִמְלֹאוּ
לֹא עִם וְלֹא אֶת וְלֹא אִמִּי.

וְעִם רָדַת הַלֵּילָה בְּאֶהָד
וְעִלִּית עַל יְצוּעֶךָ בְּדָמִי;

ובשנת נדודך תגמגמי
צרופי אותיות שך שמי:

איה אדוני ואישי.
קראתיך מיום ומלירי;
ותרדת דבר קול ולכל נייע
ואת דבר מסרת לכל צל.

.VII

והנה כי אענה לנרדם
ואושיט תתלן צוארי;
ובקשו דינים ממני
את אחרון והויי דבריי.

ויחג הקמון חג ענשי
ויצדיק עמי את גורדינו;
והענה עלי חרפת בוגד
בפרם שהעלה גרזנו, —

התבא אז, מלאך מושיע,
ותקחש על און היני;
לא נעשה הבגד, לא נעשה,
ואם נעשה — הבוגד לא אני.

קרבנד לא אדרשו, לא ארצת
אני כבר לקרבן נקרבתי
איכם — האת אהבתיני,
בימים שאותך אהבתי!

.IVII

בשְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְחַיִּי
כְּתַבְתִּי אֶת הַדְּבָרִי הַמְּגֻלָּה;
אַחֲרַי שָׁלַפְתִּי תַפְנִיטִי,
וּנְפָשִׁי עַל אֹרֶחַ וְצִלָּהּ.

אַחֲרַי שָׁנַרְתִּי מְרַחֲקִים
וְשִׁבְתִּי אֶל קִנִּי חֹזֶרֶת
שִׁבְתִּי קָמַעַן לְהַחֲלִל
מִחֲדָשׁ אֶת חַיִּי בַסְּעָרָה.

הוּי נְוִי הַפְּנֵה הַקְּדוֹשָׁה,
מִי שְׂאֵף בַּק פַּעַם אֲוִירֶךָ —
הַיּוֹכֵל לְנוֹחַ בַּנֶּבֶךְ,
בַּנֶּבֶךְ לֹא לְשִׁיר אֶת שִׁירְךָ.

אַרְצוֹת פְּבִירוֹת עִבְרָתִי,
מִמְּלָכוֹת פְּמִנְלוֹת לִי שְׂמוֹחוֹת —
הַיֵּשׁ פְּשִׁמִּיד בְּעוֹלָם,
וְאִם יֵשׁ בְּמִנְיַחְתֶּךָ בְּמִנְיַחוֹת!

הוּי שְׂמֵשׁ, הוּי שְׂמֵשׁ מִשְׁפִּירָה,
הוּי יַמִּים וְנִתְלִים וְנִתְרוֹת;
הוּי לִיחוֹת תִּגַּב בְּתַמּוֹז
וּבְתִשְׁרִי — כָּל סוּפּוֹת וּסְעָרוֹת, —

מֶה אַתֶּם מוֹל סְעָרוֹת הַנְּעוּרִים
וּבְקִרְיִי אֶהְיֶה הַנְּאֻוָּה.

עם שכרות משחקי העלם.
עם הלמות לכבו הררה.

הוי כפמה אהבתי בנעורי
תליפות לבקרים ותמורות;
רבות נמשטשו פניך
רבות בקבי עוד שמורות.

עינים וקוצות וזרועות,
ונערה ונערה—ועתה;
הוי ימי דגניות התבלת
בין ימים שג דגן וחטה.

ואתם, מחבואי היער,
מהיערג לפי אליכם;
יסורי הנעורים ואשרם—
איכם, איכם, איכם!

ובכל זאת פי שבתו עדיה,
הוי, פנת הורתי הנעימה,
לא שנים עמדך אשבה,
פי נפשי עמדך לא תמיכה.

התדעי איה קאתי אלה?—
בחיך אורונים דאיתי;
עם צפור שמים השלמתי,
ועמה הפרתי את בריתי.

עם צפור שמים השלמתי—
וצפור ממני בורחת,
והנה מתחת שמים
הויה שג ברני צוכחת.

צפור של ברזל בחיקה
את אחד העברים המתירה;
ואדא אל מקדש נעורי
על פנפי הצפור השכירה.

התזכר, אימתי תליתי
במסמר את נרתיק התפילין;
ואפתח את אשנב הלזני
ואקבע מעליו הוילון?

אי שמא שכחתיני מלבך,
ותסגר מאחרי דלתים,
ותשרף הנשר הקטן,
ותקבע חבצ'ו לקרעים?

אם כן ואם כן — ואנכי
עדן לא שכחתי את דמותך,
את מויתי חלמתי לא אחת,
אך לא חלמתי את מותך.

אמת, נשמתי תחלידה
ועמי הבאתי כוארת,
כל אצבע בי — חרט של ברזל,
כל שן בתוך פי — היא מנגרת.

אמת, כי ראשי ים להבי
קנחת להכה ודשפים;
נע בו — ופרץ הר-פרצים
ועפו כדורים ושרפים.

אֵין כְּתוּלִי לְבָבִי הַחֲרוּף;
וּמִקֵּץ נִשְׁמָתִי הַשְּׁרוּפָה.
עוֹד טָפָה, לֹא חָרְבָה
בְּשֶׁרֶפֶת הַתְּקוּפָה.

וּבְיַגַל הַמַּיִם הַזּוֹכִים
רְחַמְתִּי אֶת בְּשָׂרִי לַפְּעָמִים;
וְאַחֲרֵי הַרְחִיצָה רְאִיתִי
וְהִנֵּה אֲנִי יוֹלֵד תָּמִים.

וּבְאֵגַל הַמַּיִם הַזּוֹכִים
נִשְׁתַּקְּפָה לִי דְמוּתְךָ בְּגִילוֹת;
וּבְמֵאֵפֶל שָׁמַיִם עֹכוּרִים
לִי מִצְמָצָה רְצוּעַת הַתְּכֵלֶת.

לִבִּי אֵל תִּירָא, אֶחָדִי,
לֹא בָאתִי לְהַחְרִיב שְׂאֵרֵיךָ;
אֶעֱוֹף מֵעַל לְכַרְפֵּיךָ,
וּבְמַנְעַ הַפֶּה לֹא אֶמִיתְךָ.

הֲאֵין פִּירְמִידוֹת בְּמִזְרַח? —
הֵן אֲדִי עוֹלְמוֹת גְּהֵרָבִים;
תִּירִים לְרַגְלֵךָ יְנוּחוּ
הַחֹלְכִים וּבָאִים וְשָׁבִים.

הַשָּׂאָר גַּם אֶתָּה בְּלִבִּי
לְזָרוֹן הַיָּמִים הַיְקָרִים,
מִסָּל הַיְקָרוֹת הַתְּמִימָה
בֵּין סִגְלֵי הַיּוֹת הָעָרִים.

רַבֵּעַ אַרְחֵךְ עֲדִיךָ
וְאָמַר דְּרַפִּי אֶעֱוֶפֶה;
צְרִיחַת הַמְּבוֹנָה לִי קוֹרְאָה
וְחִמְרוֹת קִיטוּרֵי הַתְּקוּפָה.
